

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 213/24
18.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Данка Лаушевића, чланова већа, са вишим саветником Тањом Славковић, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ и др., решавајући по жалби јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Машића и браниоца окривљене ББ, адвоката Гордане Милосављевић, изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду К бр. 996/22 од 18.10.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, донео је дана 18.03.2024. године,

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Другог основног суда у Београду К бр. 996/22 од 18.10.2023. године само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, претходно утврђује појединачне казне и то за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 КЗ описано у ставу I изреке пресуде казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 7 (седам) месеци, за кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ описано у ставу II изреке пресуде казну затвора у трајању од 6 (шест година) и 1 (једног) месеца, а за кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ описано у ставу III изреке пресуде казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 1 (један) месец, па окривљеног АА за наведена кривична дела и окривљену ББ за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 КЗ за које је оглашена кривом у ставу I изреке првостепене пресуде применом цитираних законских прописа и одредби члана 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ, а у односу на окривљеног АА и применом одредбе члана 60 и 55а КЗ, и у односу на окривљену ББ и применом одредбе члана 56 и 57 КЗ **ОСУЂУЈЕ** и то окривљеног АА на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година у коју казну му урачунава време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Другог основног суда у Београду Кпд бр. 116/22 од 08.07.2022. године, па до упућивања у Завод за

извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у овој пресуди, а окривљену ББ на казну затвора у трајању од 6 (шест) шест месеци која се има извршавати у просторијама у којима окривљена станује на адреси ... **уз примену електронског надзора**, с тим што уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док се жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Машића и браниоца окривљене ББ адвоката Гордане Милосављевић **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр. 996/22 од 18.10.2023. године окривљени АА и ББ су оглашени кривим и то у ставу првом изреке пресуде да су извршили кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, док је окривљени АА у ставу II и III изреке побијане пресуде оглашен кривим да је извршио два кривична дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, па је првостепени суд претходно окривљеном АА за кривично дело из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 КЗ утврдио казну затвора у трајању од три године и девет месеци, а за два кривична дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ казне затвора у трајању од по четири године и шест месеци, па је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године и једанаест месеци у коју казну му је урачунао време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Другог основног суда у Београду Кппд бр. 116/22 од 08.07.2022. године, па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Првостепеном пресудом окривљеној ББ изречена је условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљена за време од четири године од правоснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Првостепеном пресудом оштећени ВВ, ГГ и ДД су на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Првостепеном пресудом окривљени АА и ББ су у смислу одредбе члана 264 ЗКП ослобођени плаћања трошкова кривичног поступка и паушала из члана 261 став 2 тачка 1 до 7 и тачке 9 ЗКП, па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Другог ОЈТ-а у Београду због повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеном АА за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 КЗ утврди казну затвора у трајању од четири године и седам месеци, а да му за два кривична дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ утврди казне затвора у трајању од по шест година и једног месеца и изрекне јединствену казну затвора у трајању од седам година и два месеца, а да се окривљеној ББ изрекне казна затвора у

трајању од шест месеци и одреди да ће иста издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора.

-бранилац окривљеног АА, адвокат Душан Машић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеном изрекне блажу казну, или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

-бранилац окривљене ББ, адвокат Гордана Милосављевић због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду пресуду преиначи и окривљену ослободи од оптужбе, или да побијану пресуду преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела у смислу жалбених навода уз задржавање изречене кривичне санкције за коју бранилац сматра да одговара захтевима сврхе кажњавања.

Одговоре на жалбу јавног тужиоца Другог ОЈТ-а у Београду суду су доставили:

-бранилац окривљене ББ, адвокат Гордана Милосављевић са предлогом да се жалба јавног тужиоца Другог ОЈТ-а у Београду одбије као неоснована.

- бранилац окривљеног АА, адвокат Душан Машић са предлогом да се жалба јавног тужиоца Другог ОЈТ-а у Београду одбије као неоснована, а да се жалба браниоца усвоји као основана, побијана пресуда преиначи и окривљеном изрекне блажа казна, или да се побијана пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је писаним поднеском Ктж бр. 231/24 од 27.02.2024. године предложио да се жалба јавног тужиоца Другог ОЈТ-а у Београду усвоји као основана и првостепена пресуда преиначи у смислу жалбених навода и предлога, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Машића и жалба браниоца окривљене ББ, адвоката Гордане Милосављевић одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, жалбама, одговорима на жалбу и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писано поднеску након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба јавног тужиоца Другог ОЈТ-а у Београду је основана, док су жалбе бранилаца окривљених АА и ББ неосноване.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Машића оспорава се правилност и законитост побијане пресуде, тако што се истиче да је

чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, ово са разлога што првостепени суд поклања веру исказима саслушаних сведока, писаним доказима и видео записима, иако су искази испитаних сведока у супротности са писаним доказима сачињеним од стране службених лица, потврди о одузетим предметима и видео записима са лица места, а у вези са чиме је по ставу одбране погрешна и правна квалификација дела коју је тужилаштво навело у оптужном акту, ово поготово када се имају у виду искази оштећених ТТ и ЕЕ, јасно је да окривљени приликом извршења кривичног дела разбојништво није применио силу, а да ли се ради о претњи која је довољна да би се сматрало да је извршено то дело остаје нејасно, с обзиром на исказе сведока, конкретно ЕЕ која је изјавила да јој окривљени није претио, да његово понашање није деловало толико агресивно у смислу да је хтео да је повреди. У конкретном случају и сама оштећена истиче да јој окривљени није претио, те се стога по ставу одбране може евентуално радити о кривичном делу ситна крађа јер је намера окривљеног била да прибави мању имовинску корист, а докази потврђују да је тако занемарљиву имовинску корист на крају и прибавио, чиме је учинио кривично дело ситна крађа које по својој природи не може бити тешка крађа без обзира на све околности конкретног случаја.

Жалбеним наводима браниоца окривљене ББ, адвоката Гордане Милосављевић оспорава се правилност и законитост побијане пресуде, тако што се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и истиче да је суд поклатио веру сведоку оштећеној ВВ која је навела да јој је критичном приликом нестао новац у износу од 5.000,00 динара, дванаест флаша вина Винарије “Комазец”, те ракија како је то ближе наведене у изреци побијане пресуде. Међутим, одбрана истиче да оштећена није очевидац догађаја, с тим да је неспорно власник радње, и да је као оштећена за крађу сазнала тек наредног дана, а да је о томе обавестила радница која је тог јутра дошла на посао. Осим тога, оштећена ВВ имовинскоправни захтев није поткрепила ниједним материјалним доказом, при чему се вредност и количина одузетих ствари утврђује на основу њеног исказа који није потврђен писаним доказима. Са друге стране имајући у виду конкретну радњу коју је предузела окривљена ББ, а то је чување страже приликом извршења кривичног дела, што представља класичну радњу помагања, а не саизвршилаштво, при чему треба имати у виду чињеницу да су окривљени АА и окривљена ББ у тренутку извршења кривичног дела били брачни другови. Осим тога, на страни окривљене ББ није постојала намера присвајања противправне имовинске користи, што указује да постоји одсуство умишљаја усмерено на извршење кривичног дела које јој се ставља на терет, с тим да одбрана оспорава и правну квалификацију дела и указује да се евентуално може радити о ситном делу крађе из члана 210 КЗ.

По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је ценио одбране окривљених, исказе испитаних сведока оштећених, као и писане доказе, па је чињенично стање, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних околности дела, у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињенично-правни закључак дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду и који се изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљених не доводе у сумњу јер се фактички истима само понављају изнете одбране окривљених, које су биле предмет свестране оцене и анализе од стране првостепеног суда.

Првостепени суд је правилном оценом свих изведених доказа на несумњив

начин утврдио чињенично стање ближе описано у ставу I изреке побијане пресуде, да су окривљени АА и ББ критичном приликом извршили кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и то на територији Општине Раковица, улица ... у продавници ВВ, продавница 1, а све на начин како је то ближе и описано у изреци побијане пресуде, с обзиром да су одлучне чињенице везано за ову радњу извршења кривичног дела утврђене на основу видео снимка надзорних камера наведеног објекта на основу којих је утврђен начин на који су окривљени АА и окривљена ББ обијањем одузели предметну робу из наведеног објекта и то свако са својом улогом, при чему је окривљени АА ушао у унутрашњост објекта, одузимао предмете, док је окривљена ББ стајала испред објекта и пазила да неко не наиђе, како то детаљно произилази из видео записа. Осим тога, првостепени суд је на основу исказа сведока оштећене ВВ утврдио који су производи критичном приликом одузети из њене радње, а што је у сагласности и са потврдом о привремено одузетим предметима од окривљене ББ, будући да су код окривљене пронађене и од ње одузете две флаше вина које су отуђене из предметног објекта и које су након тога враћене оштећеној ВВ, а што произилази неспорно из потврде о враћеним предметима. Осим тога и окривљени АА је признао да је ушао у наведени објекат, одакле је одузимао ствари, с тим да је истакао да је одузео само метални новац и четири флаше вина, с тим да је и окривљена ББ у својој одбрани потврдила да су критичном приликом одузели четири флаше вина, али да она није знала ни где иде, ни шта ради и да њена намера није била да одузме било какве ствари, већ је само придржала окривљеном две флаше које је изнео. У вези са изнетим првостепени суд није поклатио веру одбрани окривљеног АА у делу у којем је навео да је имао само четири флаше вина и метални новац, с обзиром да из исказа сведока ВВ који је дала пред Другим ОЈТ у Београду произилази да је она појединачно навела сваки артикал који јој је одузет управо онако како је то наведено у оптужном акту и прецизирала да су то управо артикли који су одузети из њене радње, да је остатак поломљен, при чему сведок није имала никаквог разлога да неосновано терети окривљене, те је првостепени суд истом правилно поклатио веру. Осим тога, првостепени суд је имао у виду исказ сведока ВВ са главног претреса у делу у коме је навела да се одштетни захтев односи на ствари које су одузете, али и ствари које су критичном приликом разбијене, па је нашао да исти није у супротности са њеним исказом пред Другим ОЈТ у Београду, с обзиром да је она истакла да се укупан одштетни захтев односи на робу која је оштећена и која је просута по радњи, с тим да је претходно прецизирала сваки артикал који је одузет критичном приликом.

Апелациони суд је ценио и жалбене наводе браниоца окривљеног АА да се у конкретном случају евентуално може радити о ситном делу крађа из члана 210 ЗКП, међутим правилан је закључак првостепеног суда да окривљени АА обијањем затвореног простора у коме се налазио неодређени број артикала, као и каса са новцем није ишао за тим да прибави малу противправну имовинску корист, а што је нужно за постојање ситног дела крађе, те су стога и по оцени Апелационог суда у Београду у овом делу жалбени наводи браниоца оцењени као неосновани.

Што се тиче одбране окривљене ББ првостепени суд истој није поклатио веру и то да критичном приликом није чувала стражу окривљеном АА, да није знала шта окривљени ради, те да му је само помогла да изнесе две флаше вина, правилно налазећи да је одбрана окривљене представљена као покушај избегавања кривичне одговорности, посебно имајући у виду снимке надзорних камера из којих неспорно

произилази да је окривљена критичном приликом активно посматрала околину продавнице, чак упозоравала окривљеног да се приближавају два лица, помогла окривљеном да се провуче у унутрашњост продавнице, да на почетку догађаја на рукама има навучене рукавице, што све говори у прилог закључку првостепеног суда да не поклони веру одбрани окривљене ББ у којој је навела да се критичном приликом на месту извршења кривичног дела случајно нашла, да није знала шта ће окривљени да уради и да између њих није постојао претходни договор.

Првостепени суд је што се тиче радњи извршења окривљеног АА у погледу два кривична дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ описаних у ставу II и III изреке побијане пресуде, конкретно у погледу догађаја од 06.07.2022. године продавница СЗПТР “...” које је извршио у стању урачуљивости, свестан свога дела, као и у односу на кривично дело које је окривљени АА извршио дана 07.07.2022. године у ..., Апотека “...” на штету оштећене ЕЕ ценио исказе оштећених ЂЂ и ЕЕ које су описале ток предметних догађаја, понашање окривљеног критичном приликом, прецизирале да је окривљени држећи нож у рукама ушао у објекте, захтевао да му дају новац, а што је поткрепљено и записницима о препознавању лица из којих произилази да су оштећене ЂЂ и ЕЕ идентификовале окривљеног као извршиоца предметних кривичних дела, при томе је и сам окривљени признао да је улазио у наведене објекте држећи нож у рукама и тражио од радница да му предају новац. Првостепени суд је притом утврдио да је окривљени претњом употребе силе одузимао предметне покретне ствари, с обзиром да је држећи јасно видљив нож у рукама улазио у наведене објекте, тражио новац, да су му оштећене из страха предале исти, како су то навеле у својим исказима, па је тако окривљени конкретно дана 06.07.2022. године претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећене ЂЂ одузео туђе покретне ствари на штету СЗПТР “...”, на тај начин што је држећи нож у десној руци, пришао продајном пулту и са упереним ножем обратио се оштећеној речима: “Дај ми све паре из касе што имаш”, те је иста из страха отворила касу и предала му новац у износу од 17.200,00 динара који је окривљени узео и ставио у џеп од шорца, након чега је питао да ли има још новца, те када је иста одговорила да нема, кренуо је да напушта радњу и даље држећи нож у руци, обративши се оштећеној речима: ”Извини морам ово да радим, имам кући троје деце”, удаљивши се са лица места. Окривљени АА је потом дана 07.07.202.године претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећене раднице ЕЕ, одузео туђе покретне ствари на штету оштећене апотеке “...”, на тај начин што је наведеног дана ушао у апотеку држећи у десној руци нож, пришао оштећеној, те се са ножем у руци чији је врх уперео ка радници, обратио речима:”Дај паре!”, а што је оштећена и учинила и у страху отворила касу, из које је окривљени почео да одузима новац у износу од 47.309,00 динара, који је ставио у унутрашњост шорца, након чега је кренуо да излази из апотеке, рекавши оштећеној: “Немој да зовеш полицију”, након чега је напустио лице места. У вези са изнетим првостепени суд је ценио и остале изведене доказе али их није посебно образлагао, с обзиром да нису били од утицаја на другачије пресуђење у конкретној кривичноправној ствари, при чему је у образложењу побијане пресуде за утврђено чињенично стање дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, који се изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљених АА и ББ, не доводе у сумњу из већ напред изнетих разлога.

Првостепени суд је подводећи утврђено чињенично стање под правну норму закључио да су се у радњама окривљених АА и ББ, ближе описаним у ставу I изреке

побијане пресуде, стекла сва законска обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, док су се у радњама окривљеног АА, ближе описаним у ставу II и III изреке, побијане пресуде стекла сва законска обележја два кривична дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ за која кривична дела их је правилном применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим, о чему је дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду.

Апелациони суд у Београду је имао у виду и жалбене наводе браниоца окривљеног АА, везано за употребу ножа и претњу исте која је усмерена према оштећенима, указујући да првостепени суд није утврдио битну чињеницу, а то је да ли би оштећене поступиле на исти начин и да окривљени код себе није имао нож, међутим налази да се овим наводима не доводи у питање одлука првостепеног суда, имајући у виду да је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао разлоге правилно налазећи да је у конкретном случају окривљени претњу по живот и тело манифестовао на тај начин што је држао нож у руци и тражио од радница да му предају новац, што су оне из страха и учиниле, о чему су се током поступка детаљно изјасниле и описале у својим исказима, које разлоге у свему као правилне прихвата и овај суд.

Жалбеним наводима јавног тужиоца Другог ОЈТ-а у Београду побија се првостепена пресуда због повреде кривичног закона тако што се истиче да је првостепени суд у конкретном случају повредио кривични закон и то одредбу члана 55а КЗ, ово са разлога што приликом одмеравања казне окривљеном АА није правилно применио одредбу члана 55а КЗ имајући у виду да је окривљеном за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од три године и девет месеци, иако је за наведено кривично дело по одредбама КЗ прописана казна затвора у трајању од једне до осам година, а што надаље, указује да изречена казна није изнад половине распона прописане казне, а исто се односи и на кривична дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, јер казне затвора у трајању од по четири године и шест месеци које је првостепени суд утврдио за два кривична дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ такође нису изнад половине распона прописане казне, будући да је за ово кривично дело Кривичним закоником прописана казна затвора у трајању од две до десет година. У жалби се надаље, истиче да је и у односу на окривљену ББ повређен кривични закон и то одредба члана 66 став 2 КЗ, с обзиром да када се за кривична дела за која се може изрећи казна затвора у трајању од једне до осам година или тежа казна не може се изрећи условна осуда, па како је за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 КЗ за које је побијаном пресудом окривљена оглашена кривом прописана казна затвора у трајању од једне до осам година, следи да у конкретном случају окривљеној није могла бити изречена условна осуда, већ искључиво казна затвора, те се сходно свему наведеном и предлаже као у жалби тужилаштва.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Машића побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да се у конкретном случају може радити о једном продуженом кривичном делу, да би у том случају уколико би се изменила правна квалификација дела одлука о казни била блажа. У жалби се надаље, истиче да је окривљеном као отежавајућа околност узета чињеница да је вишеструки повратник, иако је наведена чињеница већ исцрпела свој утицај на висину казне кроз примену института вишеструког поврата, при чему на

страни окривљеног постоје и бројне олакшавајуће околности, те се сходно наведеном и предлаже у жалби блаже кажњавање окривљеног.

Жалбеним наводима браниоца окривљене ББ, адвоката Гордане Милосављевић указује се да је окривљену требало осудити као помагача у конкретном кривичном делу, а не као саизвршиоца, јер када је у питању одговорност помагача постоји факултативна могућност ублажавања казне која не постоји у односу на саизвршиоце, те се стога предлаже у жалби да се побијана пресуда преиначи у смислу жалбених навода и предлога, а да се окривљеној задржи изречена кривична санкција- условна осуда.

По оцени Апелационог суда у Београду жалбени наводи јавног тужиоца Другог ОЈТ-а у Београду су основани, док су жалбени наводи бранилаца окривљених неосновани. Наиме, првостепени суд је приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висна правилно одмерена, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио да је делимично признао извршење кривичних дела, да се коректно држао пред судом и исказано кајање због извршених кривичних дела, док је од отежавајућих околности ценио ранију вишеструку осуђиваност окривљеног за истоврсна кривична дела из члана 204 КЗ у односу на кривично дело описано у ставу I изреке пресуде, како то произилази из извештаја из КЕ, док је од олакшавајућих околности на страни окривљене ББ ценио делимично признање извршења дела, коректно држање пред судом, младост окривљене, као и чињеницу да није осуђивана према извештају из КЕ, док отежавајућих околности на страни окривљене није било. Првостепени суд је ценећи све олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног АА претходно му за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од три године и девет месеци, а за два кривична дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ казне затвора у трајању од по четири године и шест месеци, па је потом окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године и једанаест месеци, док је окривљеној ББ изрекао условну осуду тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од једне године са роком проверавања од четири године. Међутим по оцени Апелационог суда у Београду основани су жалбени наводи јавног тужиоца Другог ОЈТ-а у Београду да је првостепени суд приликом одмеравања појединачних казни, а потом и јединствене казне казне коју ће изрећи окривљеном АА повредио одредбу члана 55а КЗ, с обзиром да му је за кривична дела за која га је огласио кривим изрекао казне затвора испод половине распона прописане казне. Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 55а КЗ којом је прописано да ће се суд за кривично дело учињено са умишљајем за које је прописана казна затвора, изрећи казну изнад половине распона прописане казне по следећим условима, ако је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину и ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година, стога је окривљеном АА претходно за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 КЗ описано у ставу I изреке побијане пресуде утврдио казну затвора у трајању од четири године и седам месеци, док му је за два кривична дела разбојништво описана у ставу II и III изреке побијане пресуде утврдио казне затвора у трајању од по шест година и једног месеца, па га је применом одредбе члана 60 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од седам година у коју казну му је

у смислу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору од 08.07.2022. године, па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом, док је окривљеној ББ будући да је побијаном пресудом оглашена кривом за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 КЗ које је извршено 2022. године и за које је запрећена казна затвора у трајању од једне до осам година, ценећи све олакшавајуће околности на страни окривљене, којима је дао карактер нарочито олакшавајућих околности, а у одсуству отежавајућих околности, окривљеној ублажио казну испод законом прописаног минимума и осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, коју казну има извршити у кућним условима уз примену електронског надзора на адреси ..., које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом, а уколико окривљена два пута у трајању до шест часова или једанпут преко шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казни, јер је у конкретном случају у односу на њу повређен Кривични закон из члана 66 став 2 КЗ који прописује да се када је за кривично дело прописана казна затвора од једне до осам година не може изрећи условна осуда, налазећи и по оцени Апелационог суда у Београду, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљених да ће се казнама затвора на које су осуђени у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док е супротни жалбени наводи бранилаца окривљених АА и ББ којима се предлаже блаже кажњавање оцењују као

неосновани.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде сходно одредби члана 459 и 457 ЗКП.

**Виши саветник-записничар
Тања Славковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Мирјана Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић